

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

1
ARALIK
1969
YIL: 2
SAYI: 25

Patronla Sarı Sendika elele

Sümerbank asgari ücretleri uygulamıyor

— KAMUSEKTÖRÜNÜN BU KANUNSUZ TUTUMUNA DUR DİYEN YOK. SİYASAL NEDENLERLE SÜMERBANK MÜESSESELERİNDE ÇALIŞAN ONBİNLERCE EMEKÇİ ZORLA SARI SENDİKADA TUTULUYOR. SARI SENDİKA SÜMERBANK'IN BU KANUNSUZ TUTUMUNA AÇIKÇA «E-VET» DİYOR.

Temmuz/1969 da yürürlüğe giren asgari ücret uygulamaları aradan aylar geçmesine rağmen hala Sümerbank gibi bir koca Devletin müesseselerinde

sarı sendikaya bağlı bulunmaktadır. Bu sarı sendikanın ki, sıfatından belli - gevşek ve iş yapamaz tutumu yüzünden Sümerbank'ta düşük ücretle çalışanların hakları askıda kalmıştır. Oysa sendikanın kendi gücü olsaydı, asgari ücretleri çoktan uygulatır ve az ücretli emekçilerin haklarını korurdu. Bugüne kadar kafakafaya vermiş iki kuruluşun çıkarıcı tutumları binlerce emekçinin mağduriyetine yol açmış bulunmaktadır. Sümerbanktaki düşük ücretli emekçiler bu tutumdan yakınmakta ve fakat

kararın durdurulması için Danıştay'a başvurmuş, Danıştay da bu istemi redetmiştir. Danıştay'ca verilen red kararı üzerinden iki ayı aşkın bir süre geçtiği halde, Devlet müesseseleri başta Sümerbank olmak üzere yasal zorunluğu yerine getirmezler. Herkes bilir ki kanunlara muhalefet edenler için cezaî sorumluluklar vardır. Savcılığa yapılacak bir mü racaatla Sümerbank yetkililerini yola getirmek imkânı Tek sif tarafından kullanılmamaktadır. Yani yukarda da söyledi

ğimiz gibi Teksif'le Sümerbank arasında işçi aleyhinde olmak üzere tam bir işbirliği vardır.

SENDİKAMIZ SÜMERBANK'LI EMEKÇİLERİ UYARIYOR..

Bütün temennimiz Sümerbank'lı emekçilerin bilinçli bir şekilde sendikalarına karşı çıkmaları ve onu tabeladan ibaret bırakmalarınıdır. Bir diğer temennimiz de bu haberimizi C. Savcılığının ihbar telâkki edip resen hareket geçmesidir.

Ülke ormanları cayır cayır yanıyor

Af müessesesi ülkemizde siyasi madrabazlık haline getirilmiştir. Herhangi bir siyasal iktidar değişimi ya da yenilenmesi zihinlerde af sorununu daima kurcalar olmuştur. A-dından sözedilmese bile bu gi-gi hallerde olağanüstü af fur-yalarının eseceğini vatandaş çok iyi bilir.

Hani bizden yanahğı fazla olduğu için değiştirilmek istenen Anayasa var ya orada «Orman suçları affedilemez» diye yazar. Sebebi de belli: Zaten yana yana pek az ormanımız kaldı. Bu gidişte sıra şehir parklarına kadar gelecek Onun için bir milletin şahdamarı

(Devamı 4. sayfada)

uygulanmaktadır. Sendikamız, teşkilatlı bulunduğu 150'yi aşkın işyerlerinde asgari ücretlerin uygulanmasını başarı ile sağlamıştır Bilindiği gibi önce leri tüm işverenler asgari ücretleri uygulamak istememiş, ciddi ve yürekli sendikaların zorlamaları üzerine tatbik zorunda kalmışlardı. Sümerbank müesseseleri bazı politik düşünce ve çıkar nedenleriyle işkolumuzda faaliyet gösteren

çıkart yol bulamamaktadırlar. Şüphesizki asgari ücretlerin uygulanmaması bağlı bulundukları sendikalarının sarılığının yüzündendir. Bu nedenle Sümerbanklı emekçiler ilk kez bu sendikaya karşı mücadele vermeli ve derhal kendilerini satan sendikadan istifa etmelidirler.

Bunun yanında Sümerbank müesseselerinin de davranışları hafife alınmaz. Bu ve buna benzer Devlet işletmeleri asgari ücret komisyonunca verilen

görüş

Genel Kurulumuzun Yaktığı Işık

Rıza GÜVEN

8/9 Kasım 1969 günleri M. T.T.B. salonunu dolduran yüzlerce delege bu güne değin eşine rastlanmayan bir Genel Kurul toplantısı yaptılar.

Tekstil İşçilerinin gerçek temsilcilerinin iki gün sürdürdükleri bu Genel kurul geçmişte yapılan klasik kongrelerden, çok daha başka biçimde çalıştı. Delegelerin davranışlarında olgunluk, kararlarında ileriye dönüklük, konuşmalarında devrimcilik, eylemlerinde içtenlik vardı.

Alınan tüm kararlar temsil ettikleri Tekstil emekçilerinin mutlu yarınları içindi.

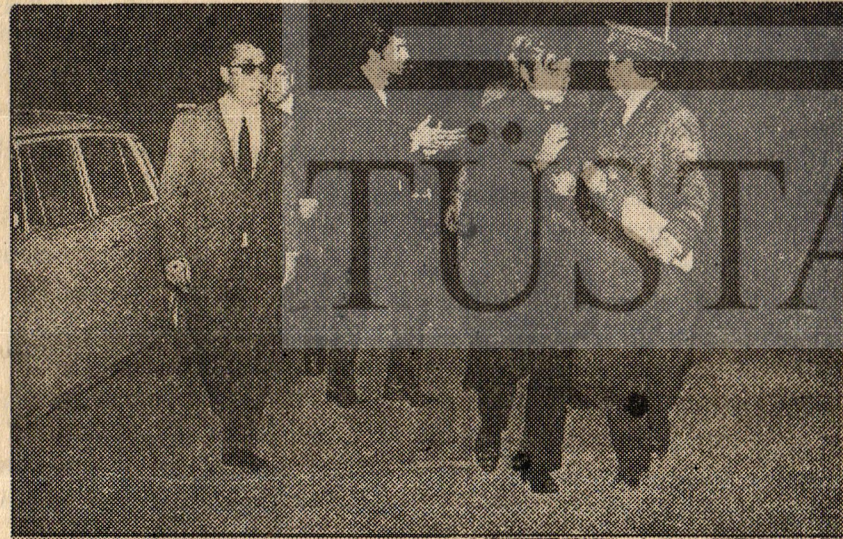
Genel Yönetim Kurulunca hazırlanan çalışma raporunun öngördüğü sorunlara büyük (Devamı 4. sayfada)

Basın özgürlüğüne ilk kelepçe vuruldu

SENDİKAMIZ, BASIN ÖZGÜRLÜĞÜNE KARŞI GİRİŞİLEN YERSİZ VE OLUMSUZ

EYLEMLERİ TEL'İN ETTİ.

Rıza Güven, «Ekonomik özgürlüklerin hemen peşinde yer (Devamı 4. sayfada)

Günaydın'ın Yazışleri Müdürü kelepçelenip götürülürken

Genel Yönetim Kurulumuz görev bölümü yaptı...

SABRİ TİĞLİ G. BAŞKAN VEKİLLİĞİNE, YUNUS KARA DA GENEL SEKRETERLİĞE YENİDEN SEÇİLDİLER

8/9 Kasım günleri toplanan 3. Genel Kurulumuzda seçilen Yönetim Kurulu Üyeleri geçen çarşamba günü toplanarak aralarında görev bölümü yapmışlardır.

Genel Başkan, yedi şubemizden gelen doğal üyelerle birlikte Genel Kurulca seçilen 20 kişinin bir araya gelmesi ile meydana gelen Genel Yönetim Kurulu, Sabri Tıgılı'yı Genel Başkanvekilliğine, Yunus Kara'yı da Genel Sekreterliğe seçmişlerdir. Hakkı Özbal ile Hüseyin Akduman da müfettişliklere getirilmişlerdir.

Genel Yönetim Kurulu görev bölümünü yaptıktan sonra Sendikanın izleyeceği genel stratejiyi saptamış ve Genel Kurulda alınan kararlar ışığında Sendikamızı geliştirecek çalışmalar üzerinde durmuşlardır.

Yönetim Kurulunda alınan diğer kararlara göre Sendikamız bu dönem açık bir mücadele yoluna girecek ve emekçi-

nin kurtuluşu yolunda eskiden olduğu gibi tek bir taviz veremeyecektir. Bu konuda karşımızda faaliyet gösteren sarı sendikanın tasfiyesi için de çalışmalar yapılacak, emekçilerin uyardırılması için gerekli her yola başvurulacaktır.

Bu dönem, ilk kez gerçekleştirilmesi için hazırlıklarına (Devamı 4. sayfada)

Tatlı sert

ABDULLAH SERT

İşte Örnekleri

Sık-sık kullanılan bozuk düzen deyiminin anlamını kavramak için uzun sözler dinlemeğe, yazılar okumağa gerek yok. Açın günlük gazeteleri, hangi toplumda ve hangi şartlarda yaşantının sürüp gittiğini ve de bu toplum şartlarının kimlere neler kazandırdığını hemen kavrayınız.

Şimdi bu haberler üzerinde biraz duralım.

— Doğu'da kıtlık nedeniyle hayvanlar ölüyor.

— Batman'da resmi arabayla kaçakçılık yapan 6 polis yakalandı.

— Polis Enstitüsü öğrencileri boykota başladılar.

(Devamı 3. sayfada)

Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun Yenilikleri

YUNUS KARA

23.10.1969 tarihinde Resmî Gazetede yayınlanan ve 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununun bazı maddelerini değiştiren ve bazı maddeler ekleyen 1186 Sayılı Kanunun biz çalışanlara getirdiği yenilikleri üç grupta toplamak mümkündür:

1 — Malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları yönünden yapılan değişiklikler.

2 — İş kazaları ile meslek hastalıkları ve hastalık sigortaları yönünden yapılan değişiklikler.

3 — Diğer maddelerdeki önemli değişiklikler. Bu değişiklik ve yenilikler şöyle açıklanabilir:

1) *Malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortalarındaki değişiklikler:*

Yeni kanunun bu bölümündeki değişiklikleri 2 kısma ayırmak gerekir;

A — Malûllük, yaşlılık ve ölüm yardımlarına hak kazanmak için eski kanundaki şartlarda yapılan değişiklikler.

ESKİ KANUNDA:

506 sayılı yasa'da malûllük aylığından yararlanabilmek için sigortalının en az beş yıl sigortalı olması ve her yıl için ortalama 150 gün prim ödemesi veya 5 yılda 1800 gün malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortası primi ödemek mecburiyeti şartı vardır.

YENİ KANUNDA:

Her yıl 150 gün prim ödeme şartını 120 güne indirerek sigortalılar lehine 30 günlük bir avantaj sağlamıştır.

B — Eski Kanunda Yaşlılık sigortası bakımından:

a — Kadın sigortalı, 55, erkek sigortalı 60 yaşını bitirmiş olması.

b — En az 25 yıllık sigortalı bulunması

c — En az 5 bin gün prim ödemiş olması şartı vardı.

YENİ KANUNDA:

Bu şartlar yaş ve sigortalılık süresi bakımında iki kısma ayrılmış ve şartlar hafifletilmiştir.

a — Kadın sigortalı 50, erkek sigortalı 55, yaşını doldurmuş olması,

b — En az 5000 gün malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortalılığı primi ödemiş bulunması, veya;

c — En az 25 yıldanberi sigortalı olması. (Bu maddede dikkat edilecek nokta 25 yıl hizmet yılı değil sigortalılık yılıdır. Sigortalının sigortaya tabi işe ilk girdiği tarihten tahsis için yazılı istekte bulunduğu tarihe kadar prim *ödeyerek veya ödemiyerek geçirdiği* zamandır).

d — Bu süre zarfında en az beşbin gün malûllük ve yaşlılık ve ölüm sigortası primi ödemiş olması şarttır.

Görülüyorki yeni kanun yaş şartında değişiklik yapıp evvelce erkek için 60, kadın için 55 olan yaş şartını 55, ve 50

ye indirdiği gibi gene evvelce bir arada aranan 3 şartı bu defa iki ayrı kısımda toplamak suretiyle belirli yaşları bulmadan da sigortalının yaşlılık aylığından yararlanmasını sağlamıştır. Yeni kanunda bunlardan başka aşağıda gösterilen hallerde de yaş veya prim ödeme günlerinde sigortalı lehine indirimler yapılmıştır.

Sigortalılık süresi en az 15 yıl olan sigortalılardan kadın ise 50, erkek ise 55 yaşını doldurmuş olanlar, her yıl için ortalama en az 120 gün malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi ödemiş olanlar emekliliğe hak kazanırlar. Böylelikle yaş hadleri 5 yıl azaltılmış, ve ortalama 150 gün prim ödeme şartı 120 güne indirilmiştir.

— 50 yaşını doldurmuş ve malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortalarına tabi çalışmalarının en az 1800 gününü maden işyerlerinin yeraltı işlerinde geçirmiş bulunanlar da yaşlılık aylığından faydalanacaklardır. Eski kanunda en az prim ödeme gün sayısı 2500 gün idi.

— Toptan ödemelerde yaş haddi için kadın 50, erkek için 55 yaşına sigortalılar lehine indirilmiştir.

C — Ölüm sigortası değişiklikleri:

506 sayılı kanunda ölüm tarihinde en az 5 yıldan beri sigortalı bulunan ve her yıl için ortalama olarak en az 150 gün ve toplam olarak 1800 gün malûllük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi ödemek şartı vardı.

YENİSİNDE İSE;

5 yıllık sigortalı ve en az 1800 prim ödeme şartı aynen kalmakla beraber her yıl ortalama olarak 150 gün prim ödeme şartı 30 güne indirilerek 120 gün olarak sigortalı lehine değiştirilmiştir. Yardım miktarı ve hesabında yapılan değişiklikler aynen kalmıştır.

506 sayılı yasa'ya göre bağlanacak malûllük, yaşlılık, ölüm aylıkları sigortalının işten ayrıldığı veya ölümüne tekaddüm eden prim ödeme olan on takvim yılının prim hesabına esas tutulan kazanç tutarları toplamı en yüksek olan yedi takvim yılına göre bulunacak ortalama yıllık kazancının % 50 si üzerinden hesaplanmakta idi.

YENİ KANUN İSE:

1) Son on yıl, beş yıl olarak;

2) En yüksek kazançlı yedi yıl olarak;

3) % 50 nisbeti % 70 olarak sigortalı lehine değiştirmiştir.

Bunlardan başka iş kazaları veya meslek hastalığı sonucu sürekli ve tam iş göremezlikte sigortalıya bağlanan gelir yıllık kazancı % 60 tan % 70 e çıkarılmıştır.

İkinci yazımızda iş kazaları ve meslek hastalıkları hastalık sigortaları ile diğer maddelerdeki önemli değişiklikleri ile Sosyal Sigortalar Kurumu'nun yağma düzeni ve bu düzen sonucunda Sosyal Sigortalar Kurumu'nun karanlık akıbetini sunmaya gayret edeceğiz.

GAVRİYELOĞLU'NDAKİ ÜYELERİMİZ İÇİN YARDIM KAMPANYASI AÇILDI

Sendikamızın ve üyelerimizin başbelâsı G. Gavriyeoğlu, yasaları da hiçe sayan hasta kapitalist tutumuna devam etmektedir. İşçilerin zaten sömürüye kurban giden emeklerinin ücret diye aldıkları karşılığı bile verilmemektedir. Çalıştırdığı işçilere borçlu olmaksızın hiçbir zaman kurtulamayan işveren Gavriyeoğlu, Türkiye'nin tipik bir işverendir. İşçiler kendi haklarını açıkça gasbenden işverene karşı Sendikamız zoru ile tutulmaya çalışılmaktadır. Yeryüzünde benzeri çoktan tükenmiş olan bir işverenin zorba tutumu devam ettikçe geleceği için hiç de iyi olmayacaktır. İşçiler her an işverenin bu tutumu yüzünden galeyan halindedirler.

Sendikamızın son Genel Kurulunda, Gavriyeoğlu Kordela Fabrikasında çalışırken işverenin haksız ve kanunsuz lokavtı ile işlerinden atılan ve içerdeki afacakları yüzünden de tamamen mağdur durumda kalan üyelerimize yardım kampanyası açılmasına karar verilmiştir. Kampanyaya Sendikamız tarafından derhal başlatılmış ve durum temsilciliklerimiz aracılığı ile tüm üyelerimize duyurulmuştur. Diğer işyerlerinde çalışan üyelerimiz bu kampanyaya seveerek katılmış ve yardım etmeye başlamışlardır. Böylece ekonomik baskılarla işçileri sindireceğini sanan hasta kapitalist bir kez daha haval kı-

Hukuk Köşesi

SOSYAL GÜVENLİK VE İŞ GÜVENLİĞİ

Bugünkü bahsimiz işçi sınıfını çok yakından alakadar eden iş güvenliği ve bütün vatandaşların sosyal güvenliği meselesidir. Önce, sosyal güvenlik deyince ne anlaşılır onu görelim. Sosyal güvenlik, bir ülkede yaşayan tüm vatandaşların yarımından geleceğinden emin olması, hastalanıp, sürünmek korkusundan bakımsız, ilâsız kalma korkusundan, çoluk çocuğunun aç kalacağı korkusundan, velhasıl insanca vatandaşca yaşama şartlarından yoksun kalma korkusundan kurtarılması demektir. Bunu kim sağlar? Şüphesiz hükümet, yani devlet sağlar. Ne ile sağlar? Şüphesiz kanunlarla. Fakat yalnız kanun yapmak da yetmez, onu tatbik etmek ve tatbik edecek vasıtaları, imkânları ortaya çıkarmak, kanunların tatbik edilip, edilmediğini kontrol etmek de gereklidir. Şimdi, bizim devletimiz bu sosyal güvenliği sağlamış mıdır, bu hususla ilgili kanunlar var mıdır ve bu kanunlar tatbik ediliyor mu, bunları görelim Bu hususta, en üst kanun Anayasa'dır. Anayasanın 48 inci maddesine göre, her vatandaşın sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Bu hakkı sağlamak için sosyal sigorta ve sosyal yardım teşkilâtı kurmak devletin görevidir. Elimizde bir de Sosyal Sigortalar Kanunu ve 931 Sayılı İş Kanunu var Daha önce 3008 sayılı İş kanunu vardı, Bu kanunda da iş kazaları meslek hastalığı, hastalık, ölüm halleri ile ilgili sosyal güvenlik hükümleri vardı. Kapitalist ülkelerde, işçi sınıfının yüz yıldanberi yaptığı kanlı mücadeleler, verdikleri sayısız şehitler ve onları fikir bakımından destekleyen dünya işçi sınıfına ilmi mücadele yolunu gösteren, sermayedar düzeni ilmi bakımından mahkûm eden işçi

destu âlimlerin bitmez, tükenmez çabaları sonunda elde edilen bazı sosyal güvenlik hakları bizim kanunlara da geçmiştir. Şimdi bunlardan bazılarını görelim; Bir işyerinde iş güvenliğinin sağlanması ile ilgili olarak İş kanununun 73. üneü maddesi bir işyeri açılırken işverenin işçilerin sağlığı ile ilgili her türlü tedbiri almak ve iş güvenliği ile ilgili araçları eksiksiz temin etmek mecburiyetinde olduğunu söyler. İş yerindeki tesislerin listesini ihtiva eden bir liste Çalışma Bakanlığının yetkili makamınca tasdik edilmeden işyeri açılmaz.

İş yerinde sağlığa aykırı tesisler varsa işveren temsileisi, işçi temsileisi ve işgüvenliği müfettişinden kurulu bir komisyon işyerindeki çalışmayı durdurur. Buna aykırı çalışan işyerleri kapatılır. Bir de, ayrıca çalışma bakanlığına lüzumlu görülen yerlerde İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ KURULU kurulur. İş kanununun 78. inci maddesine göre 16 yaşını doldurmamış çocuklar ağır işlerde çalıştırılmaz. Madde 80'ne göre, 12-18 yaş arasındaki çocukların işe alınmadan önce sağlık kurumlarından, çalışacağı işe dayanabileceğine dair rapor almalarının ve her altı ayda bir bu işe devamında sağlığı bakımından sağlık kontrolünden geçmesini zorunlu kılmaktadır. 82 inci madde, belirli işlerde çalışan işçilerin belirli sürelerle doktor muayenesinden geçmesini zorunlu kılar. İş kanununa göre, işyerine işçiyi taşıyacak müessese arabası da işyerine dahil sayılır. Yani, bu arada kazaya uğrarsa bu kaza işyeri iş kazası sayılır. Bundan başka, İş emniyeti ve işçilerin sağlığını koruma tüzüğüne göre 200 işçiden fazla işçi çalıştı-

ran işyerlerinde birer çocuk bakım evi (kreş) açmak ve 50 işçiden fazla işyerlerinde ise çocuk emzirme odaları açmak zorunludur. Bunun gibi yerimiz olmadı-ğundan burada belirtmeyeceğimiz daha birçok hükümler yer almıştır kanunlar ve tüzüklerde. Şimdi bunların tatbik edilip edilmediğini veya tatbik edilme imkânları ve kontrolü sağlanmış mıdır, bunları görelim.

Yürürlükte bulunan 506 sayılı Sosyal Sigortalar kanunu uygulanırsa idi, halen işçi vasfını haiz 2-3 milyon vatandaş sigorta kapsamına alınması icap ederdi, halbuki bugün sigortadan yararlanan işçi sayısı 1 milyon civarındadır. Demek ki bu kanun tam tatbik edilmiyor. Bunun sebebi sigortanın işyerlerinde kontrol yapamamasıdır. Yani elde mevut pek az müfettiş ile işyerlerinin kontrolü sağlanamamaktadır

Ağır işlerde bugün çocuk da çalıştırılmakta, sigortasız kaçak işçi de çalıştırılmaktadır binlerce. Ayrıca, işverenlere işyerlerinde iş güvenliği tedbiri almadığı takdirde verilecek cezalar pekaz bir para

cezasından öteye geçmez. Bunun bunlar tatbik edilmez, çünkü zaten az sayıda olan devlet teşkilâtının müfettişlerinin bütün işyerlerini teftiş etmesi imkânsızdır. Teftiş ettiği şikâyet sureti ile teftiş ettiği iş yerlerinde de patronlar onları türlü şekillerde ve menfaatlerle kandırırlar, böylece kanunlarda yazılı bazı güzel maddeler kağıtta kalır. Bu maddeler, bizzat işçilerin ve sendikaların gerek işyerlerinde, gerekse işçi sigortasında yönetime katılmaları sağlanmadıkça böyle devam eder gider. Yani, İşçi sigortası tamamen sendikaların idaresine devredilmedikçe ve işyerlerinde, işçiler ve sendikaların temsileilerinden işçiler tarafından seçilmiş İşyeri İŞÇİ KURULLARI kurulmadıkça bu işler halledilemez ve kanun hükümleri yerine getirilemez. İşçilerin ve sendikaların şimdi en acil mücadelelerinden biri bu kurulların kurulması olmalıdır. Bu kurullar, ayrıca çalışma demokrasisini tesis edecek en demokratik kurullardır. Dünyanın her yerinde işçiler ve Sendikalar İşyeri İşçi Kurulları kurma mücadelesi vermektedirler.

rıklığına uğramıştır.

POLİS ÖĞRENCİLERİN BOYKOTU

BOYKOTÇU ÖĞRENCİLER: «BİZ İKTİDARLARIN DEĞİL MİLLETİN VE CUMHURİYETİN POLİSLERİYİZ. BİZE BASKI YAPMAK HUKUK DEVLETİ MANTIĞI İLE ÇELİŞİR» DEDİLER.

Ankara'daki Polis Enstitüsü öğrencileri geçen hafta boykota geçmiş ve kendilerine yapılan baskıları protesto etmişlerdir. Böylece, özel polis eğitimi ile robot yetiştireceklerini umanlar bir kez daha yanıldıklarını anlamışlardır.

Gerçekten, devrimci polis öğrenciler ilk kez kendi meslektaşlarına polisin iktidarı (Devamı 3. sayfada)

İŞ MAHKEMELERİ SORUNU UYUTULUYOR MU?

Bilindiği gibi Sendikamız emekçiler için büyük önem arzeden İş Mahkemeleri konusunu ele almış ve bir de araştırma yapmak suretiyle emekçilerin adaletten yana da müşkül durumlarda olduklarını tüm çıplaklığı ile yüzeye çıkarmıştı. Bu acıklı manzara, zamanın Adalet Bakanı Hidayet Aydın'ın bildirilmiş ve partisiz bakan sıfatı ile konu üzerine eğilmesi rica edilmişti. Ne var ki tüm gelmiş geçmişler gibi bu Bakan da Sendikamıza durumu inceleyip en yakın za-

manda halledeceklerini bildirmiş ve ondan bu yana da KENDİSİNDEN HABER ALINAMAMIŞTIR! Tabii, Aydın'ın de tıpkı ötekiler gibi FANİ idi. Nitekim BAKANLIK süresi dolmuş kendisi ADSIZLIGA GARKOLMUŞTUR. Oysa bizim bu önemli sorun üzerinde azıcık durmuş olsaydı, yüzbinlerce emekçi geçmiş bakanın hiç olmazsa adını hafızasında tutmaktaydı. Ne gezer? Neyse geçmişlere bir kalem geçelim.

Evet onu geçtik geçmesine ama biz Tekstil İşçileri Sendi-

kası olarak bu konudan sureti kat'iyede geçmedik. Bakanlığın bürokratları artık lütfedip de şu bizim dosyamızı yeni Adalet Bakanına sunarlarsa iyi ederler. Vatandaş her bakan değişimine göre dilekçe yenilemek zorunda değildir. Şu bizim İŞ MAHKEMELERİ İLE İLGİLİ DOSYAYI BAKANIN ÖNÜNE BİR UZATIRSANIZ... Herhalde yeni Bakan konu üzerinde durmak gereğini duyar. Nasıl durmasın ki İstanbul İş Mahkemeleri ellerinde-

(Devamı 4. sayfada)

Emekçilerin çocukları Okumasınlar mı ?

Sendikamızın Çalışma Raporunda eğitime önemli bir bölüm ayrılmıştı. Üstelik Genel Kurulda da eğitim konusu üzerine bilinçli ve bilimsel tartışmalar oldu. Hepimizin bildiği gibi emekçi çocuklarına eğitim olanakları sağlanmıyordu. Köy çocuklarına eğitim fırsatı verilmiyordu. Emekçinin çocuğu emekçi, köylünün çocuğu üretici kalmaya mahkûm ediliyordu. Eğitim sadece burjuva sınıfına has bir imtiyazdı. Öğrenim aşamalarından kolaylık la geçenler «aydın» oluyorlardı. Geçemeyenler de bu «aydınlara» hayranlık besleyen cahil kitleler olarak kalıyorlardı. Bu cahil kitleler, «aydın» zümresini başına yönetici diye getirmek için sallapati oy kullanıyorlardı. Bu düzen, böyle gelmiş böyle gidiyordu.

Evet bu düzen böyle gelmiş böyle gider lâfı «aydın» ların değişmez parolasıydı. Ne var ki emekçiler bu parolada bir değişiklik yapmağa başlamışlardı. Bu düzenin böyle geldiği herkesçe doğrudu. Ama böyle gideceği ise pek de sağlam görünmüyordu. Emekçiler eğitim bize neden yasaklanır laflarını etmeye başlamışlardı. Bizim çocuklarımıza neden yasaklanır eğitim demeye başlamışlardı. Galiba birşeyler olacaktı. «Aydın»ların telaşı bundandı.

Biz öğretmenleri hep sevmişizdir. Hep övmüşüzdür öğretmenleri... Elimizden geldiği kadar kıyımlarından söz etmiş, sömürdüklerini yazmış, sosyal haklara kavuşmaları gerektiğini belirtmişizdir. Bunlar birşey değil, öğretmeni bir toplumun uyanmasında baş görevli olarak görmüşüzdür. Ne var ki bu yazımızda toplum olarak olmasa bile öğretmenlerin yanlışlarını hatırlatmak bize görev oldu. Yaptıkları, özellikle emekçi çocuklarına karşı takındıkları tavır hiç de hoş değil. Burjuva düzenine uygun olarak yürütülen eğitim düzeni, okul araçları ve giyme varıncaya kadar emekçi çocukları ile çelişi halindedir. Çoğu kez doğru dürüst okul giysisi olmayan emekçi çocuğu öğretmeni tarafından hor görülmektedir. Okul araçlarından en iyilerine sahip bulunmayan emekçi çocuğu öğretmeni katında küçük görünmekte, henüz belli bir bilinç

POLİS ÖĞRENCİLER

(Baştarafı 2. Sayfada)

dar uşağı olmadığını, Cumhuriyetin ve milletin polisi olduklarını, iktidara alet edilemeyeceklerini, diğer memurlar gibi özgürlük içinde hareket etmek durumunda bulduklarını hatırlatmışlardır.

Bilindiği gibi, toplum polisi müessesesini kurmakla diğer karakol polislerini ihmal eden ve onlara karşı toplum polisini manen ve maddeten kayıran iktidar, enstitüde bilinçlenen polis öğrencilerinin bu beklemedikleri andaki çıkışı, karşısında hayal kırıklığına uğramıştır. Enstitülü polis öğrenciler, diğer yüksek öğrenim gençliği gibi iktidarın tutumunu boykot ve protesto ile karşılamışlardır.

Boykotçu Polis öğrenciler yayınladıkları bildiride: «Hukuk Devleti ilkelerine sadık, Cumhuriyet polisleri olarak şuna inanıyoruz ki, bizler şu ya da bu hükümetin kuklası değil, Türk Milleti hizmetinde Anayasal haklara saygılı ve bu hakları sonuna kadar koruma azminde olan Türk Devletinin polisleriyiz.» demişlerdir.

Öte yandan İçişleri Bakanı Haldun Menteseoğlu, «Hareketinizi derhal durdurmadığımız takdirde okulu kapatır, sizleri de atarım.» dediği ifade edilmiştir. Ancak, bütün bu baskılara karşı polis öğrenciler di-

İşte Örnekleri

(Baştarafı 1. Sayfada)

— Yüksek İslâm Enstitüsü öğrencileri de boykota başladılar.

— Bir gazeteci tutuklandı ve arabası yakıldı.

Bu bir günlük gazete haberi. Sıradan olay saydığımız yüzlerce de var.

ÖLEN HAYVANLAR:

Kars'tan gelen bir heyet, Ankara Gazeteciler Cemiyeti'nde yaptıkları açıklamada Doğu'daki kıtlık nedeniyle yeterli tedbirlerin alınmadığını, yemsizlikten 2000 atın şimdiden öldüğünü, bir milyona yakın hayvanın da yakın bir gelecekte öleceğini, yurdun çeşitli bölgelerinden saman alıp tren istasyonlarına yığılan samanların vagon olmaması, vagonların karaborsaya düşmesi nedeniyle nakledilmediğini ve yağmurdan samanların eriyip gittiğini, gelecek 6 ay içinde etin kilosunun 20 lira olacağını belirtiyorlar.

Bu fakir fukara milletin bir milyona yakın hayvanının telef olması gerçekte büyük bir faciadır ve de kimsenin kılı kırkırdamıyor. Hiç kuşkusuz bu olay da gazete sayfalarında kalacak, bir süre sonra kapanıp gidecektir. İnsanların binlercesinin telef olup gittiği bir ülkede, hayvanlara acıyacak halimiz yok tabii. Etin kilosunun 20 lira olmasının da zaten etten mahrum emekçi için önemli bir yönü bulunmasa gerek.

BOYKOTLAR NEDEN?

Bilindiği gibi ilk kez boykotlar İstanbul ve Üniversitelerinde, öğrencilerin, kendilerine uygulanan öğretimin çağın gereğinden uzak, yetersiz ve tutarsız olması nedeniyle yapılmış, bu amacı, yani topluma dönük gerçekçi bir eğitimin uygulanması amacını sağlamak için işgaller yapılmıştı.

Bu boykot ve işgal eylemlerinin amacı bir yana itilek, bozuk düzenden nasiplerini alanlar boykotçulara ve işgalcilere türlü isnatlarda bulunmuşlar, onları «komünistlik» le suçlandırmışlardı. Öğrencilerin üzerine polisler yürütmüşler, camilerin de küfreden vaazlar verdimişlerdi. Uygun bilimsel eğitimde öte bir amaçları yoktu. Sonuçta hiç birşey değişmedi ve çarkı felek döndü, dönüyor.

Simdi habere bakın, siz. Ankara'daki polis kolejinin

çizgisine gelmeyen çocuğa kötü örnek olunmaktadır. Oysa öğretmen olanaksız öğrencileri, aynı sınıfta bulunma bahtsızlığı içinde olan zengin çocukları ile bir tutmaması gerekir. Hele hele yeni eğitim sisteminin getirdiği sözüme meniliğe ne demeli? Çocuk öğrenmek istediğini kendi kendine bulup çıkarmalı imiş. Kaynak olarak çeşitli kitaplardan, kişilerden faydalanacakmış. İyi güzel ama o kaynak kitapları nereden bulacak, ekmeğini binbir güçlükle temin eden babasından bir de kitap parasını nasıl isteyecek. Bari ucuz birşey olsa. Bir ansiklopedi sahibi olabilmek için bütün bir aile bir ay aç kalmayı göze alabilir mi? Ya kaynak kişiyi nereden bulacak? Anası mı, ninesi mi, yoksa babası mı? Okuma yazma bilen güç bulunan emekçi çevresi çocuğa nasıl kaynaklık edebilir? Tabii bunlar burjuva mahalleleri için söz konusu olmaz. Burjuva çocukların çevreleri tümüyle «aydın»dır. Fakat «aydın» olmalarına rağmen ayrıca saati 50 liradan hususi dersler aldırıp çocuklarının da kendileri gibi «aydın» olmalarını sağlamaya çalışırlar!

Yani onlar gibi, suyun başına geçmeyi ve kendi yaştaşları bulunan emekçi çocuklarını sömürmeyi öğrenirler.
(Devamı 4. sayfada)

TOPRAK İŞGALLERİ DEVAM EDİYOR

Fotoğraf topraksız köylülerin direnmesini göstermektedir

renişlerine devam etmişlerdir.

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA

İMTİYAZ SAHİBİ :
R I Z A G Ü V E N

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :

ABDULLAH SERT

Yönetim yeri: Babıâli Cad.
Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8.

Cağaloğlu

İ S T A N B U L

Telefon : 27 67 82

Dizgi: Yeni Gür Matbaası

Baskı: Haşmet Matbaası
İSTANBUL

Son günlerde topraksız köylülerin direnmeleri ve bunun sonucu haksız toprak sahibi olanlara karşı giriştikleri toprak işgalleri artmıştır. Bir yanda türlü tapu oyunları ve çete zorbalıkları ile haksız yere köylülerin öz topraklarını gaspedenler ve bir yanda, bir parça toprağı olmadığı için sürünmeğe mahkûm edilip şehirlere iş aramağa akın eden fakir köylüler topraklarını gaspedenlere karşı harekete geçerken Anayasanın kendilerine verdiği direnme haklarını kullanmakta ve anayasanın öngördüğü toprak reformunun tatbikata geçirilmesini kendi elleri ile sağlamağa çalışmaktadırlar.

560 öğrencisi düzeni eleştiren isteklerini kabul ettirmek için boykota girmişler. Yani dün Üniversite'de gençleri coplayanların küçük kardeşleri, bugün onları taklit ederek harekete geçmişlerdir... Yine tutucu güçlerin iftiharî İslâm Enstitüsü de islami esas olan büyüğe ve otoriteye başkaldırarak boykota girmişlerdir. Gördünüz mü Türkiyemizde ne âlem şeyler oluyor. Dün küfredenler, dövenler, bugün küfrettikleri, dövdükleri kişilere imreniyorlar. Türkiye'yi belirleyen açık bir örnektir bu tutum.

GAZETECİ KIYIMI:

Bu gazeteci bir devlet büyüğüne yazı yoluyla hakaret ettiği için tutuklandı. Bu da yetmedi evinin önünde cayır arabası yakıldı. Yakanlar da ele geçmedi. Eğer bu yakılan araba Amerikan elçisinin olsaydı bir yığın genç, hâkimin önünde ifade verirdi. Bir kısım basın bu konuda gerekli eleştiride bulundu ama, çoğunluğu da sustu. Gazeteci suç işlemişse, kanunlar vardır, yargılanır. Kiralık kalemlerle küfretmek, arabasını yaktırmak de niye? Hoş, küfür olmasa, dayak ve zor olmasa Türkiye olduğunuz nasıl belli olacak?

İşin bir diğer önemli yanı da şu: Türkiye'de olaylar ve kuruluşlar arasında zorunlu bir bağ olduğu hiç düşünülmez. Bu düşüncesizlik «bananeciliği» doğurmuştur. Bir örnek verelim: Aslında basın özgürlüğü, kişinin ve toplumun özgürlüğü demektir. Ve mesela sendika ile basın arasında zorunlu bir bağ vardır. Basın özgür ise, sendika özgürlüğü de varolabilir. Bir gazeteci tutuklanıyor, arabası yakılıyor, sendikalarımızdan ses çıkmıyor. Bu çirkin olayı sadece TEKSTİL Sendikası temsil ettiği emekçiler adına bilinçli şekilde protesto ediyor, bu protestoyla bu kez basında ilgilenmiyor. Toplumun bir bütün, toplum olaylarının birbirleriyle sıkı bağları bulunduğu gerçeği Türkiye'de benimsenmedikçe de Türkiye'nin aydınlığa kavuşması olanağı yoktur.

Sendika olarak Doğu'daki kılıktan, Polis ve İslâm Enstitülerinin boykotuna, gazeteci kıyımına değin olaylar bizi ilgilendirmelidir. Hiçbir kişi ve kuruluş toplum dışında olamayacağına göre, olaylar arasındaki zorunlu bağı temsil ettiği emekçilere göstermek ve yapılan değerlendirmeye göre de eyleme geçmek gerçek sendikal amaçtır. Aksi halde hâkim sınıfın ekonomik ve ahlâk yönünden, kendi menfaati için yozlaştırdığı bu düzenden kurtulmanın yollarını bulmak ve de sömürüden kurtulmak mümkün değildir.

görüŖ

(BaŖtarafı 1. sayfada)
bir ehliyetle eğilen konuşmacılar, yöneticileri tenkitten çok sorunlara çözüm yolları göstermekte idiler. Hızla yükselen fiyatlar karşısında Tekstil emekçilerinin zayıflayan satın alma gücü kuvvetlendirilmeli, Hükümetin başaramadığı bu soruna sendika çözüm yolu bulunmalıydı. Bunun için de yarıda kalan Alım ve Dağıtım kolu kısa zamanda kurulmalı, üyelerin muhtaç olduğu tüketim maddeleri en ucuz fiyatlarla sendika pazarlarında satılmalıydı.

Tekstil emekçileri, türedi Sendikacıların sömürsünden kısa zamanda kurtarılmalı, sahte sendikacılığa son verilmeliydi.

Tüm bu sorunların çözülmesi için sendikada bir reform yapılmasında görüş birliği vardı.

Daha iyi bir çalışma düzeninin kurulması, Tekstil Emekçilerinin eğitilerek bilinçlendirilmesi, sosyal ve ekonomik sorunların çözümlenmesi, Türkiye'de emekçiye dönük bir düzen değişikliği yapılmasına yardım edilebilmesi için tüzükte ön görülen değişiklikler kuşkusuz yapılmalı idi. Bu anlayış ve görüş birliği içinde seçilentiüzük komisyonunun hazırladığı değişik teklifler ve buna ilişkin gelecek dönem bütçesi kuşkusuz oy birliği ile kabul edildi.

Genel Yönetim Kurulu görev taksimi yaptı

(BaŖtarafı 1. sayfada)
başlanan Alım-Dağıtım Kolu çalışmaları ile üyelerimizin kapakçı tüccarların ellerinden kurtarılması gerçekleştirilecektir. Bu çalışma, diğerlerinin yaptıkları gibi, basit bir tüketim malları sağlama mekanizması şeklinde olmayacak, deyim yerindeyse tüketim mallarındaki sömürü pratik olarak üyelerimize kavratılmaya çalışılacaktır. Alım - Dağıtım Kolumun sağlayacağı ucuz mallar, tüccar ve araçların pahalı mal satışı nedenlerini kendiliğinden ortaya çıkarmış olacaktır.

Diğer yandan da eğitsel çalışmalara yenibaştan hız verilecek, çeşitli seminerlerle Tekstil emekçilerinin uyandırılması kısa zamanda gerçekleştirilecektir. Eğitsel çalışmalarda, üyelerimizin sınıfsal açıdan bilinçlendirilmelerinde daima iş birliği esası üzerinde durulacak, devrimci çizgiye binip eyleme geçmekten kaçınanlarla da ayrıca mücadele edilecektir.

Basın özgürlüğüne

(BaŖtarafı 1. sayfada)
alan Basın Özgürlüğü Sendika'

iş mahkemeleri

(BaŖtarafı 2. sayfada)
ki derdest dosya adedinin fazlalığından iş görmez hale geldiler. Yargıçlar da nihayet insanlardır. Onları günde yüzlerce duruşma ve karar verme zorunda bırakmamak gerekir. En çok dosyaya boğulan bunlardır.

Şimdi hatırlatmak bakımından yeniden derdimizi söylüyoruz:

İstanbul'daki İş Mahkemeleri sayısı azlığından emekçinin davaları yıllarca sürüncemede kalmaktadır Dava açmak zorunda bırakılan emekçi mağ-

dur durumda kalmış olan kimsedir. Adaletten yardım isteyen en az üç yıl beklemek zorunda kalması, onda hakkaniyet ve adalet duyguları ve saygıları da bırakmamaktadır Yapılacak olan iş gayet basittir. İş Mahkemeleri sayısını arttırmak.. Bu konu hiç ihmale gelen bir konu değildir. Biz bir süre daha YENİ ADALET BAKANINI BEKLEYECEĞİZ. KONU ÜZERİNE EĞİLMEK İSTENMİYORSA, her halde bunu da bilmek zorundayız ki HERKESİN KENDİNE GÖRE İŞİ GÜCÜ VARDIR.

Sendikamızın Arması değişti

Önceden pamuk ve fabrika kompozisyonu ile temsil edilen Sendikamız. bundan böyle Gazetemizin sol baş köşesinde görüldüğü gibi örümcek ve ağı ile temsil edilecektir. Armanın üstünde Sendikamızın kısa adı TEKSTİL yazılı bulunmaktadır. İşkolumuz emekçilerini temsil eden bu arma siyah - beyaz rozet haline getirilip üyelerimize dağıtılmaya başlanmıştır. Üyelerimiz bu yeni arma-mızı çok beğenmiş ve iftiharla yakalarına takmışlardır.

ÖZÜR

Geçen sayımızda olaganüstü, tashih hataları ve satır atlamaları olmuştur. Bunların hepsini düzeltmek teknik bakımdan mümkün

ülke Ormanları

(BaŖtarafı 1. sayfada)
durumunda olan Ormanları, din gibi politikacının siyasal çıkarlarına alet etmemek amacıyla «Orman suçları affedilemez» denmiştir. «Böyle bir aff kanunu çıkarılamaz» denmiştir. Anayasamız pek o kadar yaşlı değildir. Devrim sonrası Kurucu Meclisinde (Dokuz yıl önce) Orman suçları affedilemez diyen hükme parmak kaldıranlar, şimdi büyük bir pişmanlık içinde aynı parmaklarını ısıyorlar. Öyle ya daha adamlar bile değişmedi. Pek çoğunun kişileri de bir.

Şimdi Orman affı nasıl olsa çıkacak diye ülke bir uçtan bir uca tutuşturuyorlar. Cayır cayır yanıyor mübarek. Köylü vatandaş netsin? Koca sorumlular vurdumduymaz olunca memleketi düşünme sırası orman köylüsüne mi geldi? Hem Koca Sorumlular cahil orman köylüsüne «yakın ormanları» derse, o da kalkıp «hadi canım sen de» mı desin?

Ve Türkiye cayır cayır yanıyor arkadaş. Hektarlarca ormanlar yana yana kül oluyor. Belki bir gün «Şehir yakma suçları affedilemez» diye bir hüküm girer de Anayasa'ya;

Yapılan bu değişikliklere göre;

— Üyelerden alınmakta olan aylık ödenti 250 kuruş arttırıldı. Tüm ödenti gelirinin %10'u alım ve dağıtım koluna büyük bir kısmı eğitim fonuna, bir kısmı sendika masraflarına ve artan büyük kısmı da grev ve lokavt fonuna ayrılacaktır.

— Şubelerin eksik kadroları tamamlanarak daha dinamik bir çalışma düzeni kurulacaktır.

— Genel kurulca seçilen yönetim kuruluna her şube yönetim kurulunca seçilen bir üye doğal yönetim kurulu üyesi olarak katılacaktır.

Böylece şubelerle Merkez arasındaki bağ daha da kuvvetlenecektir.

Bunlara benzer bir çok sorunların görüşüldüğü Genel kurulda en dikkate değer taraf konuşmacıların kişisellikten uzak tenkitleri ve dinleyenlerin de her fikre saygı göstermeleri idi: İşte III Genel Kurul böyle olgun bir hava içinde sona erdi.

Şimdi sıra seçilen yöneticilerin o genel kurula yaraşır bir çalışma düzeyine girip Tekstil emekçilerine mutlu yarınlar hazırlamalarına gelmiştir.

Tüm yöneticilere başarılar dilerim.

DÜZELTME

Geçen sayımızda Genel Yönetim Kurulu Yedek Listesi verilirken bir karışıklık olmuştur. Doğrusu şöyledir. Listenin 4. sırasında Elif Hacıoğlu yer alacak, 5. sırada da Hilmi Şahin bulunacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

mızın asla vazgeçmeyeceği temel özgürlüklerden biridir.» dedi.

Günaydın Gazetesi Muhabirlerinden Necdet Onur'un verdiği bir cinayet haberi üzerine gelişen olaylar Tekstil Sendikası'nı da harekete geçirmiş ve Genel BAŞKAN RIZA Güven, konu ile ilgili olarak şu bildiriye yayınlamıştır.

«Gazeteci Necdet Onur'la ilgili olarak gelişen olayları esfle izlemekteyiz. Onur'un yaptığı gazetecilik görevinde suç olup olmadığına ancak Cumhuriyetimizin bağımsız mahkemeleri karar vereceklerdir. Ne var ki henüz yağış kararı bulunmaksızın anılan gazeteciye tutuklamak, otomobilini ateşe vermek giderek Gazeteyi güpegündüz kurşunlamak saçmal-

Basın özgürlüğü, temel özgürlüklerin ilk kademesini teşkil eden ekonomik özgürlükten hemen sonra gelir. Bunsuz bir toplumun doğuracağı baskıcı düzen tarih boyunca lanetlenmiş ve ayrıca da yokedilmiştir. Kalıntılarına ülkemizde rastlamak üzücü olduğu kadar, lanetlenmeye de müstehaktır. Biz Tekstil İşçileri Sendikası olarak basın özgürlüğüne seçkin bir yer ayırmaktayız. Bu vazgeçilmez özgürlüğü, emrindeki uşak basının da aracılığı ile budamaya çalışmak topluma ve onun temel haklarına saldırıdan başka bir şey değildir. Sendikamız bu yersiz ve olumsuz davranışı bir kez daha protesto ettiğini sayın kamuoyuna açıklamaktan şeref duyar.»

Emekçi Çocukları

(Baştarafı 3. sayfada)

Onların aydınlıkları bu!...

Öğretmen, sömürüyü en iyi bilen durumundadır. Sömürüyü bilen öğretmen, çocuklara ilk kez buna karşı çıkmayı öğretmelidir. Yoksa, daha o küçük sınıflarda boyunca eğmeyi, sömürü karşısında susmayı, tutsaklığı öğretmemelidir. Okul araçlarının, kitapların, kalemlerin defterlerin iyi olanını, pahalı olanını almaya zorlamamalıdır.

Emekçi çocuklarında aşağılık kompleksinin yerleşmesine hiç bir zaman fırsat vermemelidir. Çünkü, öğretmen bilmelidir ki, hor gördüğü ve sömürüyü bilerek ya da bilmeyerek alet etmeye çalıştığı çocukların emekçi babaları ile ortak savaş halindedir. Bu ortak savaşta kendine düşen görev emekçi çocukları kayırması okul düzenini emekçi seviyesine uygun olarak kurmaya çalışmasıdır. Bunu yapmayan ve giderek burjuvanın gösteriş düzenini okula yerleştirmeye çalışan öğretmen, gerçek anlamda öğretmen olmadığı gibi, bilinçli de değildir. Onları uyararak için yazıyoruz. Savaşa ve sınıf dostluğuna ihanet etmeyelim...

olmadığı için mürettip adına sayın okuyucularımızdan özür dileriz.

pointika cambazları bunu da değiştirmeye kalkarlarsa siz o zaman seyreyleyin gümbürtüyü.

Biz Bize

Iyi, Kötü, Çirkin

İsmail ÇÖL

Kuzey'den olanca hızıyla esen rüzgâra karşı damarları çatlarcasına bağırın; sesini ötelere duyurmak isteyen kişinin yerinde olmak istemem. Yazım, düşüncem sözüm devrimci Türk işçisine değil. Devrimci olmayan, tutucu emekçiyedir. Ama işte o adam nedense benim düşüncelerimi ve sesimi duyacak kadar dahi bana yakın değil. Devrimcinin kötü ve ters bir kaderi vardır: Hep birbirleriyle didişirler, birbirilerini ikna etmek kazanmak için çabalar dururlar. «Ah bir kez aynı konuda beraber olsak» diye hayıflanırlar. Sanki ayrı ayrı cephelerde savaşırılsa, devrimciliklerinden olurlarmış. Çemberi kırmak gerek, devrim ötesi aşamalara varmak gerek. Devrimden yana olana, halâ, tanrı aşkına devrimci ol diye yalvarmak abestir. Bu olsa olsa bir gevezeliktir. Safsatadır. «Ben ne denli devrimci ve Atatürkçü isem, karşımdakinin de o denli devrimci olması gerek» diye bize özgü kuralları ile ri sürmek abestir. Kişi ya devrimcidir ya da değildir.

Koltuk devrimcilerinin en açık ve affedilmez özelliği budur.

«Caddede yürürken, ayağım taşa takıldı, bir apartmanın damına düştüm». diyen tutucu ve şartlanmış insanogluna, bunun tutarsız bir saplantı olduğunu anlatabiliyor ve onu doğru yöne götürebiliyor musunuz? İşte, boşa gitmeyen çaba budur, derim: Yoksa, «adam delidir, ben delilerle uğraşmam demek kolaydır. Delilik her yönüyle sempatik bir ruhsal dengesizlik olduğu için, antipatik aptallar da, kendilerini, deli gibi gösterme geleneğine uydurmuşlardır.

Köklü ve de yapıcı eğitimle, toplumsal dokuda gelişmeler olabileceği görüşüne katılırız. Fakat, toplumsal dokunun kıpırdanışları olmadan, kendine dönük bir evrimi gerçekleştirebileceğine inancım yoktur.

Emekçinin, her sese kulak vereceğini istenilen zamanda, istenilen yerde, istenilen kişinin karşısında hazır olacağını ummak ise biraz safdillik olur.